

Interview

Het toeval wou dat een fietsende schrijfster een kroniekschrijver trof op het terras van De Vierschaar. Alzo ontspan zich volgend gesprek.

Waar haalt de Kroniekschrijver de inspiratie om steeds iets nieuws te brengen?

In tegenstelling tot publiceerders zoals u, schoonheid, brengt de Kroniekschrijver niets nieuws. Journalisten, verslaggevers, redacteurs, en correspondenten, dié maken het nieuws. De feiten en gebeurtenissen die zich her en der voordoen, hebben nul realiteitswaarde, tot zij door jullie slag tot nieuws verheven zijn. Nieuwsgaarders zijn de geschiedschrijvers van het heden. In die zin zijn zij gebonden aan een zekere waarheid, al lopen zij de feiten per definitie achterna. Die waarheid is voor jullie niet zo'n probleem, omdat de nieuwslezer zelf bepaalt wat hij waar vindt of niet. Dat wordt soms schromelijk onderschat. Bij de Kroniekschrijver ligt het net omgekeerd. Er is geen grens tussen werkelijkheid en verhaal, geen feit zonder kader, geen spanning tussen observatie en waarheid. Er is geen nieuws, maar ook geen geschiedenis (wat niets anders is dan oud nieuws) en dus is er alleen het niets om over te schrijven. Overigens stoort het mij niet indien u uw rits iets hoger optrekt. Mijn zicht gaat er de laatste zestig jaar alleen maar op achteruit.

Hoe houdt een Kroniekschrijver het dan vol om op geregelde al dan niet ongeregelde tijdstippen van het niets een iets te maken? (Ik meen vast te stellen dat u zich ietwat ongemakkelijk bevindt in uw zeemvel?).

Het komt er op aan de juiste mensen te kennen. Een toevallige ontmoeting met een voorzitter van een wielersclub, van wie geweten is dat die met ijver het litterair mecenaat beoefent, kan een Kroniekschrijver een kommerloze oude dag in het vooruitzicht stellen, en ware het niet dat door de band 100% van dergelijke steuntrekkers liederlijk in het bacchanaal vervallen, wat onvermijdelijk tot zichtbaar verval leidt. Kroniekschrijvers starten allemaal als broodschrijvers, geen enkele houdt het vol. De meesten eindigen in de riool of onder het stof onderaan een stapel vergeeld en door spinnen doorwrocht papier in een achterkamer ergens in Redu, een enkele – zoals uw dienaar – eet uit de gulle hand van een sportieve cultuurminnaar. Dat laatste vraagt een ijzeren discipline. En slaat u uw benen gerust iets minder onachtzaam over elkaar.

Zowat iedereen leest op een of andere manier het nieuws, slechts uitzonderingen verdiepen zich in de geschiedenis. Als de Kroniekschrijver zich noch met het ene bezig houdt, noch met het andere, schrijft de Kroniekschrijver dan voor een uitgelezen publiek?

In tegenstelling tot wat sommige pedagogen beweren bestaan er wel degelijk domme vragen, en dit is er één van. Een publiek is nooit uitgelezen om de voor de hand liggende reden dat geen sterveling het vermag al het ooit gepubliceerde te lezen, en dat er voortdurend nog steeds hele, halve en onwaarheden verschijnen, en dat op de meests ongrijpbare media.

De lezer van Kronieken is een lozer. Zonder uitzondering is die lezer een veelzijdig en erudiet persoon,

met mateloze honger naar kennis en inzicht over alles wat beweegt en niet beweegt. Nu is het geschreven en geweten dat enkel specialisatie de winnaar maakt. De Kroniekschrijver is de lozer 'primus inter pares'. Het vraagt een ruim inlevingsvermogen in alles om het niets beeldkrachtig aan lozers voor te stellen.

Als de Kroniekschrijver de lozer bij uitstek is, dan schrijft hij in de eerste plaats voor zichzelf?

Niets is minder waar. Indien u goed geluisterd had zou het u opgevallen zijn dat de letterkundige opdracht en de daarmee gepaard gaande litteraire vrijheid van een Kroniekschrijver niet beperkt is tot, noch ontstaan is door, een reflex of daad van zelfkastijding. Er zijn de universele dwangmatigheden van de onvolmaakte mens die, overrompeld door steeds maar meer perverse nieuwsen en verslagen, op zoektocht blijft naar de vereeuwiging van het moment. Of het moment van de eeuwigheid, zo u wil. Onze voorzitter vat het gevat zo samen: "À la recherche du temps perdu," al vermoed ik dat hij dit gebeurteijks niet zelf bedacht zou kunnen hebben.

Laat ons dan nu het glas heffen!

Santé.

---oooOOooo---